

Chúng ta đều là khách trọ trần gian

YT

Không có ngôi nhà nào là tài sản vĩnh viễn của một người, mà trải qua nhiều thời kỳ nó thuộc sở hữu của nhiều người. Như vậy không ai là ông chủ thật sự cả, tất cả chỉ là những khách trọ mà thôi.

Mời Đạo hữu ngắm và cung thỉnh tôn tượng Đức Thích Ca Mâu Ni tại đây.

Ảnh minh họa.

Ảnh minh họa.

Có một người lỡ đường trong đêm tối tìm đến gõ cửa một nhà nọ để xin ngủ nhờ qua đêm. Người chủ nhà không chấp thuận cho người khách lạ tá túc.

Hết sức nhẫn nại, người khách cố gắng thuyết phục chủ nhà:

– Ông có thể trả lời tôi ba câu hỏi không? Tôi tin chắc là sau khi trả lời ba câu hỏi này, ông sẽ vui lòng giúp tôi.

Người chủ nhà tỏ ra tò mò và có hứng thú trước thái độ của người khách lạ:

– Ông muốn hỏi điều gì?

Người khách nói:

– Xin ông cho hỏi, trước đây ai ở căn nhà này?

Chủ nhà đáp:

– Bố mẹ của tôi.

Người khách hỏi tiếp:

– Xin cho hỏi, trước bố mẹ ông thì ai ở?

– Ông bà của tôi.

Người khách lại hỏi:

– Vậy sau ông thì ai sẽ ở đây?

Chủ nhà tỏ ra bức bối:

– Sau tôi là con cháu của tôi ở chứ ai!

Lúc bấy giờ vị khách mới nói:

– Thưa ông, vậy thì ông cũng là người ở nhờ như mọi người, nhưng ông là người ở nhờ lâu hơn tôi vậy thôi. Sao ông nở lòng nào không giúp tôi ở nhờ một đêm chứ?

Sau một lúc trầm ngâm suy nghĩ, người chủ nhà như chợt nhận ra điều gì, ông tỏ ra cởi mở, niềm nở mời người khách vào nhà. Suốt đêm hai người còn vui vẻ trò chuyện với nhau rất tâm đắc.

Tài sản của cải là của chung năm nhà: vua quan, nạn nước trôi, lửa cháy, giặc cướp, con hư. Tài sản của cải không là của riêng ai, nay trong tay người này, mai về tay kẻ khác.

Không có ngôi nhà nào là tài sản vĩnh viễn của một người, mà trải qua nhiều thời kỳ nó thuộc sở hữu của nhiều người. Như vậy không ai là ông chủ thật sự cả, tất cả chỉ là những khách trọ mà thôi. Người thì trọ trong thời gian ngắn, người thì trọ trong thời gian dài.
Chúng ta đều là lữ khách qua đường giữa đất trời